

SEMANATORUL

ORGAN INVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și administrația
Școala primară Nr. 2 Bazargic

A B O N A M E N T U L
80 lei anual

Tragedia examenelor

de Eug. Răducu

Au fost examene în învățământ de când acesta s'a impus ca o necesitate a progresului de nație. Și au fost bune și vor rămâne necesare prin eforturile ce se fac pentru o mai desăvârșită cultură, cum și pentru erarhizarea elementelor ce se cultivă.

Emoțiile acestor examene torturează sufletele. De aceea cu cât acestea sunt mai crude cu atât examenele se îndulcesc pentru a emoliva să nu le sdruncine. Pe măsură ce stările de suflet se consolidează cu vârsta, efortul examenelor s'a impus și în școală și pentru titluri și pentru posturile care pretind destoinicii.

Însăși viața liberă de azi e o succesiune de examene pe care le suportăm în timp cu reușită sau fără reușită. Viața nu mai este un vals. Ea este un efort de cavaleri și de eroi. Viața e datorie grea și lași se îngrozesc de ea.

Pentru învățătorii examenele diferitelor titluri sunt eforturi culturale pe care le aplaudăm.

Organizarea acestora însă, pe probe eliminatorii, constituie etape tragice care nu înlesnesc selecționarea și ierarhizarea culturală.

Am reușit la inspecția specială cu 10. Aceasta înseamnă că cele 12 condiții legale le-am împlinit cu prisosință și că în desfășurarea învățământului sunt model.

La teză am fost respins. O Mioriță năsdărană m'a trântit fiindcă n'am analizat-o sistematic. Sau un Carbon m'a asfixiat în circulația lui, fiindcă prea umblu mult în diferite exerciții pe la premilitari, străjeri, cămine și alte asociații ale neamului acesta. Și nu numai că umblu și mă străduiesc dar chiar îmi sacrific sălăruțul meu care a devenit o scântea uitate, nu e, între altele, ocupații!

Aceasta-i tragedia, de puțin înțeleasă, a examenelor învățătoresci.

Și chiar când reușești tragedia e tragedie.

Pentru lucrările scrise cari durează 2 zile cu verificarea actelor, învățătorul pleacă de acasă cu o zi înainte și pentru

această deplasare 1500-2000 lei se duc.

La oral pleacă iar pentru 3 zile cel puțin și se duc alții 2000 lei.

Ca să se prezinte la examenul de înaintare, ca un adevărat educator, el și-a mai făcut un costum de haine de 3000 lei, împrumutați dela bancă.

Pe urma reușitei la examenul de gr. II salariul celui avansat plătește 8-10.000 lei datorii, necesitate de acest examen pentru gr. II.

Este adevărat că un succes moral se plătește de entuziast cât de scump...

Dar salariul de învățător înaintat se primește din bugetul anului viitor, peste un an, în cazul cel mai bun.. dacă ministrul al Educației Naționale este D-I d-r C. Angelescu, care nu mai pleacă în străinătate ci rămâne pentru a susține la bugetul ce se alcătuește și sporul cuvenit învățătorilor reușiți la examenul pentru grad.

Și așa „învățătorul va căpata pe urma examenului încă câte 175 lei lunar”, la salariul de baza.

Rezumând peripețiile examenelor învățătoresci aflăm: Dacă ai căzut, ai cheltuit și căzut! Dacă ai reușit ai cheltuit și te-ai îndatorat.

Ai reușit, ești în pericol să nu îți treci în buget.

Ai reușit ești fericit că și-a sporit baza de salarizare 175 lei lunar.

Îată tragedia examenelor învățătoresci pe care economiștii o denumesc sporire bugetară, când ea este și se repetă ca o tragedie prelungită a școlii și învățătorului român!

—00xx—

Din Carali

În ziua de 13 Decem. 1936, Cerc. Cult. „Ion Creangă”, a ținut ședința în satul Carali, sub președinția D-lui Corneliu Popescu.

În ședința intimă D-na Popescu a ținut o lecție de Religie la clasa IV-a, iar D-I F. Caldărușă a vorbit despre „Școala nouă și disciplina prin libertate”. Din cele spuse la critica de D-nii Caldărușă, Mănișoiu, D na Caldărușă, D-I Papadopol și D-I Teodorescu,

(urmăre în pag. 2-a)

Cultivarea virtuților la școlari

Niciodată mai mult ca astăzi, nu s'a constatat la tineretul nostru școlăresc, mai multă dezordine, mai multă obraznicie și mai mult tupeu, ajungând uneori la fapte și acte înspăimântătoare.

Te prinde groaza când te gândești la crima odioasă, săvârșită zilele trecute, asupra părinților, de un tânăr școlar din București.

Toate acestea se datoresc faptului, că nu prea se dă atenție, atât de școală, cât și de familie, cultivării virtuților sufletești la copii.

Ce înseamnă virtute?

Prin virtute se înțelege înălțarea sufletească în așa măsură, încât spiritul să aibă o biruință permanentă, asupra îndemnurilor rele, biruință asupra tuturor pornirilor urâte, ce se găsesc în fiecare individ. — Prin cultivarea virtuților la școlari, se vor scoate prin excelență, indivizi de răspundere personală, buni cetățeni și buni gospodari, pătrunși de toate îndatoririle sociale...

Lăsând la o parte familia, care astăzi se desinteresează complectamente de buna creștere a copiilor, lăsând toată sarcina în grija școlilor, mă voi ocupa într-o măsură oarecare, a arăta din ce cauză avem atâtea rele și cari ar fi procedeul, spre a rezolvi în parte, aceste lipsuri.

De pildă, în școala primară, în special dela războiu încoace, au pătruns o sumedenie de curente noi, cari mai de cari cu pretenția de a revoluționa învățământul; s'a adoptat o sumedenie de metode și programe, cu scopul, bineînțeles, să facă o școală ideală.

Nimic de zis!

Trebuie să fim în pas cu vremea. — Unele din aceste curente spun:

„Să se dea toată libertatea școlărilor; să i se facă toate plăcerile; școlarul să lucreze singur, învățătorul să fie numai un dirijor; să învețe ce-i place, cât îi place, etc.

Ei bine, aceste curente, cred că se potrivesc de minune, acolo unde familia, mediul și societatea, colaborează cu școala, la educarea școlărilor. — La noi unde familie și toți ceilalți factori își descarcă toată grija asupra învățătorului, cari și acesta căutând a fi în pas cu vremea, dând toată libertatea și făcând toate pozele copiilor, din acea libertate pedagogică, alunecă adeseori într'un

libertinaj periculos și astfel educația va avea un „non sens”. Prin simplificarea permanentă a formelor de învățământ, prin adoptarea diferitelor sisteme, bănuiesc că s'a derutat într-o măsură oarecare, învățământul.

Căutăm să facem din toate și de toate!. Astăzi nu se mai ține seamă, că odată cu doza de știință ce trebuie să i se dea școlărilor, tot în aceeași măsură să i se facă și o bună creștere.

Ba mai mult încă, socotesc că centrul de gravitate al învățământului, trebuie să-l formeze cultivarea tuturor deprinderilor bune.

Cultivarea deprinderilor bune, înseamnă cultivarea virtuților sufletești, ale școlărilor. — Cari sunt cele mai însemnate virtuți sufletești, pe cari trebuie să le ținem în atenție spre a le cultiva?

1) Respectul față de părinți, învățători, școală și societate.

2) Dezvoltarea spiritului de bună colegialitate.

3) Deprinderea de a fi moral și cinstit.

4) Deprinderea de a fi cumpătat și păstrător al bunurilor ce ar avea.

5) Deprinderea de a fi curat și ordonat.

6) Deprinderea de a fi muncitor și să prețuiască timpul, spre a nu-l pierde în lenevie și în jocuri fără rost.

Acestea sunt într-o mică parte, virtuțile ce trebuiesc cultivate la școlari.

Educatorii trebuiesc să dea multă atenție în cultivarea virtuților la copii, căci acestea formează cultura sufletească a lor.

Natural, este cea mai grea parte din învățământ, căci aici trebuie mult tact, multă răbdare și pricepere.

În primul rând, trebuie ca educatorul să aibă o viață neprihănită, servindu-se în orice împrejurare ca exemplul viu, chiar pe el.

Elevii trebuiesc întotdeauna provocați și încurajați pentru orice faptă bună și mai ales a lăuda și răsplăti pe acei ce din inițiativă proprie au săvârșit asemenea fapte.

Deci numai când vom altoi pe această platformă a virtuților sufletești, învățământul nostru, suntem siguri că vom face oameni de răspundere personală, cetățeni conștienți și buni gospodari.

Preot, Ioan I. Neagu
Învățător
Ștejarul—Callacra

Solidarism și ierarhie

Doctrina fundamentală a celor două politici mondiale, comunism și naționalism (a căror ciocnire — groaznică prin consecințe — este o chestiune numai de timp) solidarismul social a înfruntat de-a lungul veacurilor atâtea obstacole și a reușit atâtea victorii, încât de aici înainte, viața umană, civilizația și cultura, nu mai pot fi concepute nesocotindu-se această mistică, cuprinzătoare și răscolitoare de tot cei omenesc, noțiune, solidarism.

Extensiunea acestei doctrine în toată lumea și în toate straturile sociale, natural că are la bază uniformitatea structurii sufletului uman și felului de viață de pretutindeni cum și idealul către care tind omenirea, ideal care, unul singur este pentru toată lumea, deși fiecare îns — aproape îl numește, în aparență, altfel.

Solidarismul presupune iubirea între oameni, axa filosofiei creștine și aceasta este de ajuns, spre a-i asigura izbânda.

„Spre a-și însuși fericirea, e de ajuns ca oamenii să se iubească și să devie mai buni” spune imensul cugetător Tolstol.

Natural că, pe baza unui astfel de solidarism, ideal (sau chiar greșit, dar sincer și dominat numai de grija obiectivă a colectivității) mulțimea are dreptul să înalțe și să prăbușească valori; și în istoria omenirii, începând cu Grecii și Romanii, și sfârșind cu zilele noastre, opinia publică și-a ostracizat conducătorii cu același entuziasm, cu cari i-a glorificat.

În acești conducători, mulțimea solidară, va fi văzut — desigur — adevărul, cari „nu trăește niciodată mai mult de 25 ani” (Carlyle Eroii). Insuși Rabindranath Tagore, solitarul, socoate solidaritatea ca singurul drum cari apropie pe oameni între ei și de fericire și veșnicie. S'a văzut de fapt, că numai eforturile unanime și unirea, crează opere, cari dăinuiesc și se transmit posterității.

Din Carali

(urmăre din pag. 1-a)

a reușit că lecția a fost bine tratată. În ce privește conferința, D-l Dumitrescu-Carali elogiaza pe conferențiar pentru felul cum a știut să se prezinte în fața colegilor, cu o conferință bine documentată.

După masă la ora 2, a început ședința publică, primul care a luat cuvântul fiind D-l Corneliu Popescu dir. șc. Carali.

A urmat apoi serbarea care a fost o admirabilă manifestare străjerască. S'a observat numai decât munca străjerului comandant Dumitrescu. Au impresionat cântecele străjerești conduse tot de Străjerul Dumitrescu.

Intr'un mod deosebit a impresionat „Cântec barbar” recitat de un macedonean, care a fost cerut de asistență să-l mai recite odată. Merită laude și D-na Ionescu pentru felul cum a știut că conduce jocurile micuților dela grădiniță.

Ar fi de dorit, ca manifestări în felul celei dela Carali să fie cât mai dese, iar străjeri ca D-l Dumitrescu, în fiecare sat.

Revoluționarul J. J. Rousseau în al său „Contract social”, găsește că „primul sentiment de care este susceptibil omul ideal, este amiciția”, cece include solidarismul. (De „supra-omul” lui Nietzsche nu mai amintim, deocamdată fiind utopic!).

Acestea sunt considerațiunile unor oameni aleși, asupra solidarismului ideal. Realmente însă — cum este și omenesc — există și un solidarism care nu vizează adevărul în fond, ci cari apără numai infractorii; nu solidarism cari uzează de cea mai frecventă prostie; aceia de a arunca vina, exclusiv pe conducători. Dacă însă, masele ar avea nume (în sens spiritual) ele ar putea să se facă pe ele înșile responsabile.

Solidarismul unic veritabil și ideal, este numai acela în cari, „două lucruri — cu toate că par protivnice — merg mână în mână; o dependență demnă și o independență nobilă; o nobilă încredere în semenul tău și o demnă încredere în tine însuși” (Wordsworth).

Ierarhia socială este indispensabilă oricărui sistem de guvernare și oricărui doctrine politice. Atâtea vreme cât — în istoria omenirii — ierarhia socială, a înțeles să domine solidarismul social, fără însă a-l ignora, liniștea și progresul au fost vădite. Când însă aceeași ierarhie a înțeles să domine, nesocotind aspirațiunile membrilor sociali, prăbușirea popoarelor a fost inevitabilă.

De aci, concluzia că între ierarhia socială, care vegehează mișcările întregului arsenal uman, și între societatea solidară, trebuie să existe un raport de interdependență. Natural, când este vorba de un solidarism în sensul vizat de noi și de o societate organizată.

Asupra raportului acestuia, între ierarhie și corpul social organizat, vom stărui în aceste rânduri, privind interesul nostru profesional.

Solidarismul nostru profesional se încadrează dela sine, solidarismului social. Articolele 132 și 133 din legea Inv. primar, stabilesc precis că învățătorul prin misiunea sa, este un factor de armonie socială.

Această definiție stabilește la ce trebuie să se refere solidarismul nostru; la menținerea și înălțarea prestigiului ce necesită situația noastră.

Pentru numărul nostru mare și pentru diversitatea activității noastre, sigur că ierarhia școlară, trebuie să aibă o pregătire solidă și o intransigență categorică, în toate sensurile. Iată însă că, pentru controlul și îndrumarea corpului didactic primar, actuala ierarhie școlară, este insuficientă, numeric. Astfel, se explică cum la un județ cu 6-700 învățători și numai cu un revizor și 2-3 subrevizori, sunt anumite școli, la cari abia la 2-3 ani, „cade” vre'o inspecție.

Asociația noastră generală, are în proiect, soluțiuni practice asupra ierarhiei școlare, pe cari nu târziu le vom vedea realizate. Să insistăm însă puțin, asupra stării de fapt; asupra raportului dintre solidarismul

corpului nostru și ierarhia respectivă.

Obișnuit, nu se vorbește de ierarhia școlară, fără a nu se pronunța și cuvântul „politică”. Ar fi neserios să înlăturăm acest adevăr.

Un organ de control, nu poate să nu aibă anumite preferințe politice. Dar socotesc deadreptul și profund absurd, a se crede că un organ de control, reprezintă numai o valoare, un apat politic în slujba unui partid. Este frecvent adevăr că, orice organ de control, dela cel mai umil și până la cel mai înalt, înainte de a „deveni” produs al politicii a fost exponent al corpului didactic. Nu este interesul niciunui partid politic, ca atunci când vine la guvernare, să aducă în posturile de comandă ale ierarhiei școlare, elemente incapabile, intelectual și devalorizate, moral. În acest caz s'ar compromite și prestigiul corpului didactic (cari constituie o majoritate hotărâtoare în organizația oricărui partid) și prestigiul și interesele partidului guvernant.

Când auzim vorbindu-se de agenți electorali, în ierarhia școlară, natural că, primul lucru logic, ar fi să analizăm cauzalitatea faptului; pe ambii „beligeranți”. Și pe „satrap” și pe „victimă politică”. În fond vom constata în genere — că și „satrap” și „victimă politică” sunt simple produse fanatiziste.

Organul școlar de control, nu are puterea unui gigant și nici n'o poate folosi ca atare. În aceste posturi de control nu pot parveni decât învățători. Deaceia este exclus ca „total”, în întreaga lor misiune, să-i părăsească sentimentul de corp, solidarismul cu cauzele comune, cari i-au animat ani mulți și în a cărui slujbă au luptat.

Ierarhia socială, necesită însă din partea corpului respectiv, o disciplină categorică, o distanță constantă, sinceră și fără subtilități, distanță cari explică normal, autoritatea. Un organ de control, trebuie să înțeleagă adeseori că, a ierta, înseamnă a te face complicele celui pe cari l'ai iertat. Adevărul, iată ce, cu orice preț, trebuie să lămurească această ierarhie.

Frânzușește s'a spus cândva (poate și azi e la fel) că „dreptatea este de partea celui mai tare”. Noi românii, am experimentat „acest pretins adevăr”. și am euunțat clar că „dreptatea este de partea celui cari strigă mai tare și mai întâi”. Deaceia „victimă politică” o cunoaștem totdeauna înaintea obiectului „răsbunării”.

Prin aplicarea strictă a dreptății (contra căreia nu activează decât solidarismul denaturat, coteria și camarila) ierarhia școlară păstrează de drept, relații amiabile, interdependență față de solidarismul nostru, al corpului didactic și creiază o stare de independență personală fiecărui învățător și o permanentă și liberă disciplină, întregului corp didactic primar. Ar fi cât se poate de rău, dacă în ierarhia noastră școlară ar fi liber accesul a'lor intelectuali, decât învățătorii. Din nenumărate și logice motive.

Între solidarismul nostru de corp, și ierarhia respectivă, con-

chidem, trebuie să existe raporturi de interdependență. Cu condiția ca legea să fie respectată, așa cum este ea, de toți, iar „consulii să vegheze”.

O mândrie a noastră națională, d. profesor N. Iorga, notează undeva că „atunci când un om își se pare aspru, (e vorba de ierarhia noastră școlară) gândește-te totdeauna că o cetate înfățișată, nu este și o cetate dușmană!”.

Solidarismul nostru să înțeleagă, când și unde trebuie să facă front. Solidarism? Da. Dar el să nu boicoteze sau să denatureze sensul ierarhiei școlare și prestigiul corpului didactic.

Ierarhie școlară? Da. Dar fără încătușarea și înăbușirea solidarismului nostru în cauzele drepte și legale, solidarism prin cari, cu jertfe anonime și adeseori unanime, am ajuns la stima și la prețuirea de cari se bucură asociația noastră învățătorescă.

Emil Mutulescu

— o x x o —

Din Bazargic

În ziua de 13 Decembrie 1936, a avut loc a treia ședință a cercului cultural „Regele Ferdinand I-ii din Bazargic”.

Serbarea ședinței publice, pregătită de școala primară No. 2, s'a ținut în sala cinematografului „Splendid” în fața unui numeros public. Coruri patriotice și populare, exerciții străjerești, dansuri naționale, recitari, piesa de teatru „Paiațele satelor”, au alcătuit un program, a cărui desfășurare, a creat spectatorilor multă dispoziție și mulțumire.

Ca întotdeauna, membrii corpului didactic dela școala primară No. 2 au fost la înălțimea datoriei lor.

Serbarea s'a terminat prin cuvântul de închidere al părintelui B. Zăinescu, care, cu aceeași insistență și căldură — ca și în alte rânduri, a chemat familia să fie aproape, cât mai aproape de școală.

Ședința intimă s'a ținut la școala No. 2. D-l Panait Papazissu, Inv. la școala No. 4 a tratat o lecție de religie la cl. IV-a cu subiectul: „Cina cea de taină”.

La critica lecției au fost scoase în relief calitățile unei bogate experiențe, care a făcut că lecția ținută de d-l P. Papazissu să fie cu adevărat model.

D-l Gh. Amzaroiu, învățător la școala No. 2, a ținut conferința cu subiectul: „Școala nouă și disciplina prin libertate”. Pregătirea conferinței a fost în nota importanței subiectului tratat.

Ședința a fost încheiată de către președintele cercului cultural, cucernicul preot B. Zăinescu. Cucernicia-Sa a arătat cum învățătorii au știut totdeauna să fie la înălțimea chemării lor și să se achite cât se poate de bine de toate îndatoririle, fie la cercuri culturale, fie la serbări și manifestări culturale și educative, fie la inițiativele frumoase venite dela factorii pe-umerii cărora apasă răspunderea acestui neam.

S'a propus înființarea unui „Ateneu popular” în Bazargic, propunere care a fost primită cu aplauze de membrii cercului cultural.

— o x x o —

Cronica noastră

Cronica internă

După declarația Primului Ministru că guvernul său se găsește în ultima etapă, obișnuitele versiuni ale opoziției începuseră iar să circule; „venim, căci guvernul cade”.

Un program de lucru, eșalonat în timp de un consiliu de miniștri a secat apoi din nou pofta interesajilor la schimbarea domniilor. Toți oamenii de răspundere știu greutatea zilelor de azi și văd dificultățile unor schimbări. Deaceia toți așteaptă potoliți desfășurarea vieții noastre publice.

În sărbători a fost o vânatoare ministerială în preajma uzinelor dela Reșița. A participat și primul Ministru al Iugo-Slaviei d-l Stoiadinovici. Sp vede că au încercat bătaia armelor dela Reșița.

Spre sfârșitul acestei luni se așteaptă vizita președintelui statului polon la București, împreună cu d-l Bec, ministrul de externe.

Cronica externă

Între Iugo-Slavia și Bulgaria s'a încheiat un pact de amiciție aplaudat și de politica României.

Între Anglia și Italia s'a încheiat un pact de înțelegerea în chestia Mediteranei.

Toată lumea privește cu încordare măcelul din Spania. Madridul e o ruină pe urma bombardamentului fără mila al armatelor generalului Franco.

Lucrurile s'au luminat și s'au înțeles. În Spania nu mai e o revoluție, ci un război. Generalul Franco are unități militare germane și italiene, organizate pe divizii întregi. Flota germană a venit în Mediterana și sub diferite pretexte confiscă vapoare din flota guvernului spaniol și după 3 zile le predă guvernului revoluționar recunoscut foarte devreme și de Italia și de Germania.

Diplomația se teme că Germania va așeza pe pământul Spaniei armatele sale motorizate spre a amenința spatele Franței. Și mai ales spre a privi Marocul Spaniol, de unde a și pornit revoluția nenorocirilor spaniole.

Departe, în China, un general rebel care arestat pe șeful armatei și al guvernului chinez, s'a plecat lăsându-se la voia guvernului țării. A fost dat în judecată iar revoluția s'a stins în câteva zile. Chinezii sunt mai departe de țările războinice din Europa; Germania și Italia; astfel le-ar trimite armatură și oameni ca să fie și acolo ca în Spania.

Germania zice că face totul ca să nu se întindă comunismul rusec. Sovietele spun că se înarmează pentru apărare. Noi am vrea să se lase libertatea Germaniei și Rusiei ca să-și măsoare forțele. Să-se bată în țările lor cât vor vrea și până se vor sătura. Să nu se mai sgândărească pe riscul altor neamuri și țări.

E singura soluție convenabilă

pentru pacea lumii, după constatarea că Liga Națiunilor e un birou spectator față de neamurile agresive.

Dela Asociație

D-l D. Toni președintele Inv. a intervenit cu toată energia pe lângă d-l Ministru al Ed. Naționale cu privire la numirea comis. pentru examenul de gr. II al învățătorilor.

Subiectele date la teză nu s'au subiecte ca să măsoare capacitatea de producție a unui învățător. Ele sunt prea de specialitate — de altă specialitate de cât a învățătorilor și erau mai potrivite pentru elevii normaliști sau ai liceului când își dau capacitatea și când trebuia făcută constatarea dacă posedă materia învățată.

Cu asemenea subiecte nu se selecționează și nu se erarhizează. Sunt subiecte de giumbușluc științific care descurajază și amărăsc suiletele.

Toate măsurile de ameliorarea consecințelor sunt ineficace cât timp nu se radiază păcatul original dela conceperea unor asemenea subiecte.

Asoc. g-lă a Inv. stăruie în apelul către secțiile județene spre a vărsa cei 110 lei de învățător pentru construcția Casei Inv. din București. Caliacra ese la curent.

Asociația noastră a intervenit și la cealaltă bancă învățătorească dela noi ca să-și dea contribuția colegială penru construcția Casei noastre din Bazargic.

Li așteptăm demult răspunsul și un estras de cont al Asociației cerut de câteva luni.

Învățătorii dela Covurului se străduiesc ca să organizeze construcția casei învățătorilor din Galați.

Pe cercuri culturale ei dau ser-

bări să obțină beneficii în folosul construcției. Se întrec care să contribuie mai mult.

Dela Bancă

Imprumuturile la banca „Progressul” au fost oprite în scopul cunoscut de a se stânge fondul necesar construcției „Casei noastre”. Colegii au înțeles și toți s'au restrâns și n'au solicitat împrumuturi pe bunul motiv că prin această se ușurează tot ei la contribuția pentru construcția Casei.

Au înțeles că aceasta e modalitatea ușurării lor și le aducem colegialele noastre mulțumiri.

Colegilor cari s'au dus la străjerie și examene li s'a dat dela Bancă sume mici sub formă de accont din salariul lunei următoare.

Trebuia să li se dea și bine s'a făcut. Scriem această ca să stăvim înțelegerile greșite ca și comentariile lor.

RECENZII

Două aspecte noi ale școlii active:

„Corespondența interșcolară” și „Poșta clasei”

de d-l prof. Radu Petre

D-l profesor de pedagogie Radu Petre, continuând experimentările și realizările în spiritul școlii active a tipărit o nouă lucrare, pe cât de necesară pe atât de importantă.

Lucrarea, e o minunată alcătuire de: studii, documente, experiențe, realizări, corespondență, etc. obținute după o muncă intensă, și chibzuită, de care a dat dovadă totdeauna distinsul profesor de pedagogie. O parte din cele cuprinse în lucrarea de care mă ocup, au fost publicate și în „Revista generală a învățămîntului”, de sub direcția d-lui prof. univ. G. G. Antonescu.

În lucrarea ce ne-o prezintă, d-l prof. Radu Petre, ne pune la îndemînă mijloace foarte utile, și plăcute de realizări în ceiace privește „Corespondența interșcolară” și „Poșta clasei”, două aspecte noi ale școlii active, care trebuiesc cunoscute de aproape de noi educatorii.

Prima parte a lucrării o formează corespondența interșcolară, unde autorul pune în lumină originile corespondenței interșcolare și formele sub care se prezintă: individuală, colectivă, între elevii aceleiași țări.

După ce da lamuriri în privința corespondenței interșcolare, d. prof. Radu Petre, trece la exemplificări, unde prezintă splendide modele de scrisori purtate de elevii școlii primare de aplicație de pe lângă școala normală de fete „I. Otteteleșeanu” din Măgurele—Ilfov, cu câteva școli primare din țară precum și cu persoane în vîrstă (profesori, institutori, etc.).

După aceea, autorul stabilește temeiurile corespondenței interșcolare, justificînd fundamentările (psihologic, din punct de vedere intelectual, social și moral, din punct de vedere pedagogic și

material) și tehnica corespondenței interșcolare. Orarul oficial nu constituie o piedică pentru folosirea corespondenței interșcolare care se poate face și în orele de compunere.

Partea II-a a lucrării este rezervată așa zisei „Poșta clasei”, unde d-l prof. Radu Petre publică realizări în jurul centrului de interes „Poșta”. În jurul acestui centru de interes copiii fac compuneri, deseneuri, lucrări manuale; fac cunoștința cu scrisorile, se inițiază în privința redactării scrisorilor, etc. etc. După aceea școlarii își aleg un poștar care să transmită părinților anumite scrisori dela direcția școlii precum și corespondența oficială, etc. Se face apoi o cutie de scrisori, unde copiii pun diferite scrisori în care își exprimă dorințele nelămurite, cereri sau mărturisiri sincere.

Desigur, concluziile d-lui prof. Radu Petre sunt foarte bune, deoarece, evident, prin Poșta clasei putem ajuta ușor la respectarea principiului activității personale și reale, care, bine cultivat și îndrumat duce la realizări minunate.

Poate unii vor socoti simple jucării „Corespondența interșcolară” și „Poșta clasei”, dar cine va avea fericirea să consulte lucrarea d-lui prof. Radu Petre, se va convinge cât sunt de folositoare, interesante și plăcute aceste două aspecte noi ale școlii active.

Candidații la examenele de definitivare și înaintare, vor găsi în lucrarea distinsului prof. de pedagogie, noi orientări și experimentări în domeniul școlii active.

Oricine dorește să procure lucrarea de mai sus, cit și alte lucrări ale d-lui prof. Radu Petre, să se adreseze redacției Semanatorului (șc. primară Nr. 2 din Bazargic) în scris sau personal.

I. Lupu-Rîjlețu

—oxxo—

+ Petre Grigorescu

A doua zi de Crăciun, o veste groaznică, a străbătut județul nostru: Petre Grigorescu sau Petrache, cum i se mai spunea, a căzut victimă unei odioase crime.

Născut pe pământul județului Râmnicu-Sărat, Petrache și-a făcut studiile ajutat de boerii Ro-bești.

A absolvit școala normală la Galați în 1915 și a luat parte la războiul întregirii neamului. Pentru vitejia sa a fost avansat la gradul de căpitan și decorat cu „Steaua României” în gradul de ofițer cu spade.

După războiul a pornit în provincia desrobăită dintre Prut și Nistru, în Basarabia, să-și facă apostolatul. A funcționat ca învățător în comuna Dumitrești din jud. Ismail timp de 16 ani unde a ridicat o frumoasă școală și a muncit intens pentru culturalizarea masselor.

S'a transferat în județul nostru pe 1 Septembrie 1935, la școala primară Chiramet; iar pe 1 Septembrie 1936 s'a transferat la școala Idris-Cuius între zidurile căreia și-a dat sufletul.

A căzut pe baricadă, pentru motivul că n'a vrut să cedeze școala, altarul de lumină, unor netrebniți, pentru orgii și destrăbălări.

S'a strecurat pe front printre mii de gloanțe, ca să fie omorât acum, în timp de pace, în modul cel mai barbar.

A apărat prestigiul școlii cu prețul vieții lui.

Fie-i țărina ușoară și amintirea veșnică.